

[Lykketoff]

Det virker jo – som vi også var lidt inde på i den forudgående debat om grundskatterne – meget ejendommeligt, at et parti, der siger, at der ikke er plads til at sænke skatterne, fordi man ikke vil være med til at nedkæmpe store dele af den offentlige service ved nedskæringer, stiller 4 forslag, som tilsammen berøver de offentlige kasser mellem 20 og 25 mia. kr. For det er det, der er tale om, når man lægger det forslag, vi har nu, sammen med det forrige punkt på dagsordenen og de to efterfølgende.

Det betyder jo i virkeligheden, at CD lægger op til at øge verdens højeste indkomstskat med 25 mia. kr., øge skatten på arbejdsindsats, øge skatten på virksomheders overskud med 25 mia. kr. for at få plads til dette. Det er jo stort set de samme, der skal betale, men vi får en mere u hensigtsmæssig skattefordeling, end vi allerede har, hvis disse tanker blev ført ud i livet, hvad de selvfølgelig af den grund under ingen omstændigheder bliver, fordi forslaget er totalt umuligt at praktisere, det er teknisk elendigt. Det er rystende, at den tidligere boligminister kan stå som forfatter til et sådant teknisk makværk, til et så dårligt argumenteret og formuleret forslag. Jeg synes, han skulle skamme sig.

Dertil kommer, hvad jeg egentlig synes er det aller mest alvorlige, at dette forslag betyder, at man skal finde 10 mia. kr. et andet sted, hvis man er enig med CD i, at man ikke kan sætte skatterne ned totalt set. Det er alle husejere, der får lettelsen, og det bygger på den totale vrangforestilling, at husejere og husejere er én og samme ting. Der er ikke noget område, hvor fordelingen af byrder er skævere end blandt parcelhusejere og ejerlejlighedsindehavere.

Det, som jeg synes er rystende i mangelen på analyse hos CD, når man nu på 15. – 16. år kører denne sag, som man gør, er, at man ikke kan og vil indse, at der, som fru Bente Juncker var inde på under det foregående dagsordenspunkt, er nogle, der trues af tvangsauktion. Fru Bente Juncker talte fejlagtigt om nogle, der trues på grund af skattereformen, men det er nok ikke ret mange.

Den alvorlige trussel er, at en yngre generation er blevet fanget, fordi den har købt hus inden for den sidste halve snes år til opskruede priser og meget høj rente i forventning om, at deres indkomster blev ved med at stige med en halv snes procent om året. Det er det mindretal, men et stort mindretal af husejerbefolkningen,

som er kommet i klemme, fordi vi nu bevæger os fra en situation med høj rente og høj inflation til en situation med lav rente og lav inflation. Det er de mennesker, der bærer en helt uforholdsmæssig del af omkostningerne ved samfundets fornuftige tilpasning til en anden inflationstakt og et andet renteniveau, og det er der grund til at forholde sig til. Det er børnefamilier, der også er tynget af høj skat i øvrigt, af høje betalinger til dagsinstitutioner osv. Der er grund til at beskæftige sig med, hvordan vi kan lette specielt disse mennesker.

Det, CD er optaget af, er ikke dem, der er truet af tvangsauktion, det er dem, som vitterligt har – uden egen fortjeneste, uden egen skyld – redet på inflationsbølgen de foregående 20 år, de, som er kommet i sikker havn, fordi de har fået høvlet deres oprindelige prioriteter ned under gulvbrædderne i et omfang, de ikke i deres mest optimistiske drømme kunne have regnet med. Det er ikke så meget opsparing som samfundsskabt gevinst, at huslejen faldt dramatisk i andel af ens løn meget hurtigere, end man havde regnet med. Det kan de folk selvfølgelig være glade for, men derfra at gå over til at sige, at det er lige præcis den befolkningsgruppe, der har brug for at få lettelse i en situation, hvor der er 10.000 i den yngre generation, der er ved at gå på tvangsauktion, synes jeg er et rystende stort spring og en rystende mangel på analyse.

Jeg synes, at Folketinget, hvis man vil tage de alvorlige problemer alvorligt, skulle beskæftige sig med, hvad vi kan gøre for at lette yngre familiers økonomiske situation angående børneopdragelse og måske visse omprioriteringsordninger for dem, der er kommet i klemme. Hvis et flertal synes, det skal være i form af, at der skal være nogle lejeværdilettelser specielt for den gruppe, var man jo til at snakke med om det. Det er i den ende, der er grund til at løse problemer og hjælpe på budgettet for nogle mennesker, men ikke dér, hvor CD sætter ind.

Jeg synes, det er fantastisk, at vi ikke kan få en diskussion, hvor vi stiller problemernes størrelse op og konstaterer, at det ikke er alle husejere, der har et problem, men at der tværtimod er mange, der er kommet rimelig godt igennem, fordi de tilfældigvis var født tidligere end andre. Det er ikke den gruppe af befolkningen, som man i en i øvrigt meget stram samfundsøkonomisk situation, hvor der ikke er mulighed – det siger regeringen, det siger vi andre – for at